

[Oluf Pedersen.]

Udtryk for, hvad man ved, at man ikke er klar over, at Kravet om Statsindgreb og kunstig Fordyrelse ikke er Liberalisme, saa maa jeg sige, det er et underligt Udtryk for Viden. Man kan dog ikke benægte Fakta! Den frie Konkurrence har været Liberalismens Krav; det er det Krav, vi stiller fra Retsforbundets Side. Men det er jo stik imod det, som er rejst fra det ærede Medlem Hr. Krag.

Over for den højtærede Handelsminister, der mente, jeg havde sagt, at naar Valutakontoret havde nægtet Tilladelse til at overføre et Beløb fra Appelsiner til Bananer, var det for at skabe en Varefordyrelse, vil jeg gerne sige, at denne Opfattelse er ikke rigtig. Det, der er sket, er, at man har afslaaet Tilladelse til, at Valuta til Indkøb i Spanien overføres fra Appelsiner til Bananer. Det kan ikke være af valutamæssige Grunde, og derfor slutter jeg ligesom vedkommende Importør, at det kun er for at undgaa, at Bananprisen falder. Men den højtærede Minister skal gerne faa den Korrespondance, som er ført mellem vedkommende Firma og Valutakontoret i den Anledning.

Nu vil den højtærede Handelsminister sikkert sige, at Valutakontoret betyder ingen Prisfordyrelse, for man har lavet det saa snedigt, at der ikke er et Menneske, der kan konstaterer, at der sker en Prisfordyrelse gennem Valutakontoret; det er den Slags, der sker i det dulgte. Men vi ved, at i Forhold til de Priser, der er paa Varer, som indføres til Landet, er Detailpriserne 65 pCt. for høje, det vil sige, at en almindelig Arbejdsmand, som tjener 2 000 Kr., naar han skal købe Varer for dette Beløb, kun faar Varer for 1 200 Kr. Det koster ham 800 Kr. i Varefordyrelse, indirekte og direkte Skatter. Dette gennemføres af en saakaldt Arbejderregering, og i Tilskud til denne mægtige Fordyrelse faar han Arbejdsløshed.

Til Slutning skal jeg sige til det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, at naar han vender sig mod Venstres Krav om Fordyrelse, saa kunde han med samme Ret vende sig mod den Fordyrelse, som han selv i sin Tid har været med til.

Holstein: Jeg skal blot tillade mig at fremsætte nogle afsluttende Bemærkninger om 3 Spørgsmaal, som jeg synes med Rette er blevet rejst fra konservativ Side, og som jeg vilde have udtalt mig om, hvis jeg havde haft længere Tid, altsaa hvis vi havde haft en demokratisk Forretningsorden

her i Tinget. Det ene er Spørgsmaalet om den Blancofuldmagt, der gives Finansministeren til at forhøje Formue- og Indkomstskatten, for saa vidt det beregnede Dækningsgrundlag ikke holder Stik. Det andet er det Spørgsmaal, hvad der skal forstaaes ved Rentabilitet. Det tredje Spørgsmaal er Spørgsmaalet om Valutapolitikken og Valutaen.

Med Hensyn til det første Spørgsmaal, Spørgsmaalet om den Fuldmagt, der gives Finansministeren, vil jeg gerne have Lov til at minde om, hvordan det gik ved Forliget i Oktober 1931. Dér var Forholdet det, at Forligsmagerne havde saa travlt med at faa lavet Forlig, at man slet ikke undersøgte det statistiske og finansielle Grundlag, hvorpaa Forliget hvilede, og det økonomiske Grundlag for de hjælpeberettigede Landbrugere, naar de skulde have den fulde Procent, som Lovforslaget stillede i Udsigt. Først da man havde faaet Skemaerne ind fra Sognene, blev man klar over, hvad det drejede sig om. Man havde et saadant Jag med at faa Forliget gennemført, at man ikke begyndte med at faa Oplysninger gennem Skemaerne ude fra Sognene, man vedtog Forliget først, og derefter skaffede man sig Oplysninger om de Forhold, der dannede det finansielle Grundlag for Forliget. Det medførte, at, om jeg ikke husker fejl, Arbejdsløshedshjælpen, som var budgetteret til at koste ca. 12 Mill. Kr., kom til at koste ca. 18 Mill. Kr., og at Hjælpen til Landbrugerne, naar de skulde have den fulde Procent, i Stedet for 30 Mill. Kr. blev ca. 48 Mill. Kr. Og det resulterede igen i, at man ved Juni-Forliget 1932 maatte øge de Skatter, der skulde dække de Udgifter, der skulde til, naar Forliget skulde overholdes. Nu staar vi over for et nyt Forslag, hvor Grundlaget for Udgifter og Dækningsindtægter i Virkeligheden, som det ogsaa er anerkendt i den ene Bemærkning efter den anden til Lovforslagets Paragraffer, er ganske uvist og ganske skønsmæssigt. Tallet kan blive mange, mange Gange større end her budgetteret, det er der ikke nogen, der kan sige noget som helst om, fordi det fornødne Materiale til at have en begrundet Mening derom ikke er til Stede. Og paa det Grundlag vil man give Finansministeren en Blancofuldmagt til at forhøje Indkomst- og Formueskatten, for saa vidt der ikke er Dækning. Der er dog vel ingen, der nærer Tvivl om, at det, der gennemføres ved denne Lov, medfører ikke forøget Indtægt og forøget Formue for Broderparten af dem, der skal bære den forøgede Indkomst- og Formueskat, tværtimod. Men ikke nok med det, man siger, i de af-